

SLOBODAN IVANOVIĆ

PET SA PET

KONTRAST

Beograd, 2023.

* * *

djeca prosipaju sok
oči se otvaraju
u traci mlazeva svjetla

danas sam nosio na leđima
generacije znoja i barem
naramak istine dok je mlitava mačka
ušivala svoj strah u unutrašnjost bubnja veš mašine
danas smo
na sve strane puštali odebljale jezike

o čepovi o ćopavci o bezdomni
danas uporno izazivate samilost

kesa u vihoru kao moj topljeni
sadržaj želuca u beogradu
i sve je žuto i sve isto i slab dan
odluke i sve teško mokro povlačenje pruća
uopšte šta je predmet ozbiljnog
života i kako se živi a da se ne izaziva sudbina

u trećem dijelu već mrena
kornjača i njen mali muž vodaju sa sobom
cijeli čelični sobni zid ja kao
ogledni sob akrobata moždanog zgibanja
vješam se o slušalice kao pipo inzagi o sudsku zviždaljku
napokon miran jer je blizu izlaz

u četvrtom dijelu mrak

u petom okviru i čitav čokoladni vrt
brze igle vješto ušivaju u sadržaj dana naše

razrogačene oči i sve divlje i sve
pijetao točilica plastični čep
dupke pun sokom od noćurka
i sve lavež i okviri tanki jezici koji se oblizuju
dlakava leđa noći koja plutaju
na slatkoj rijeci smisla

i svi darežljivi i grubi
i kostret i svila i pupoljci
u nebu
i granate nad
tek završenom zemljanom peći

pa ponovo gipsani odlivak raspuklog nara

vatra ponovo liže krajeve očiju
suv jezik grlić čuture

mi Vajsmit Meri Reka Tomica Klajv i ja čekamo

* * *

onima koji su odavno ostali bez očiju i zaboravili
da im se lakše popišati na tanjir nego dati im pravu priliku
svim mrtvim šamarima ovog grada što palaca kao jezik
malih guštera u brzim ste
zamasima teških mašina vi sobna
pružanja u noć vi
noćni treptači u pljesku simetričnih šaka

misli ste i disanje u bilo kojoj recimo Koče Popovića
okomitom dočekivanju nakon izlaska iz malih putujućih
gradova

vama večeras hladno igraju dupeta i
teške ste vlasulje ovih šarenih glava
vas znam kao svoj loš falset
moji ste slatki pratioci u životu
grada očijukamo
trasiramo podzemne željeznice svake noći pa i ove
moji trapavi mali odbljesci samoće

slušajte mi glas i ostaće od mene samo
minus prisustvo mog sujetnog crvenog grla

a vama će u gradovima sobama frižiderima trimerima
tosterima slanicima započeti

pet
godina
pravog udarničkog jutra

a vama će na ruke pasti
krvava praška salama
kao deblo u noć

i prestaćete da započeto završavate

dlake ostaju po slatkovodnom kupatilu
kao škorpije u malim škrinjama
kao preduvan balon nadomak nitne
kao veliki otučeni pregrijani kotao

ti Vajsmi generacija moja ljubavnik pekinga
Meri i njeno obraćanje hodnicima
Reka i veliki zapaljeni zid
Tomica i šaka ječma u ruci
Klajv i još barem pet nebitnih

svi vi dišete u pet sa pet
u mojim prašnjavim očima

UVOD U JEZIK

oko mene jezik poput šlaufa
drži stvari da ne otplove

kiša je spirala sve riječi i voda ih vodila
ravno u pećinu gdje češljugari
gledaju kako pucketaju jaja i mladunci
često pohrle van bez snage u ništa

potom se riječi zatvaraše u jaja
i tako bogata jaja se vraćahu nazad u voljkice

lete unazad ptice te dolazimo do izvora jezika

nije jezik sišao sa brda već se
u niziji meandriranjem spuštao do tržnice
potom ga uzimali i budzašto tiskali

nije jezik baš ono što nam treba
treba kad ljudi nismo malo slanih šamara
i trideset četiri raščešljavanja da se dođe do pravog razdeljka

kužna visoravan koja nije na brdu
taj proplanak u koji gazimo bez čizama
i nakon pranja nogu
tek shvatamo da smo ga razgacali svuda